

Nhìn những mùa thu đi (1967)

Watching the Autumns Pass

Trịnh Công Sơn

Arr. W. Hickox (Minh Tâm), 2026.08.30

Andante lento, molto espressivo e rubato, quasi sognando ♩ = 60

p *rit.*.....

4 *a tempo* A F#m

Nhìn những mùa thu đi, em nghe sầu vương trong nắng, Và lá rụng ngoài

7 Bm *rit.*..... *a tempo* A

song, nghe tên mình vào quên lãng, Nghe tháng ngày chết trong thu vàng.

10 *rit.*..... *a tempo* A F#m

Nhìn những lần thu đi, tay trơn buồn ôm nuôi tiếc, Nghe gió lạnh về

rit. a tempo

13 Bm E7 A

dêm, hai mươi sáu dăng mắt biếc, Thương cho người rồi lạnh lùng riêng.

mf

16 A D F#m rit.

— Gió heo mây đã về, chiều tím loang via hè, Và gió hôn tóc thề, rồi mùa thu bay

mf

a tempo

20 E7 A A F#m

đi. Trong nắng vàng chiều nay, anh nghe buồn mình trên ấy, Chiều cuối trời nhiều

mp

rit. a tempo

23 E7 Bm A

mây, đơn côi bàn tay quên lỗi, Đưa em về nắng vương nhè nhẹ.

mp

a tempo

26 rit. A F#m

p *mp* Đã mấy lần thu sang, công viên chiều qua rất ngắn, Chuyện chúng mình ngày

p

rit.....a tempo 3

Bm

29

xưa, anh ghi bằng nhiều thu vãng, Đến thu này thì mộng nhạt phai.

mp

rit..... 2. a tempo

32

phai.

mp

rit.....

36

p

Nhìn những mùa thu đi (1967)

Trịnh Công Sơn

1. Nhìn những mùa thu đi, em nghe sầu vương trong nắng, Và lá rụng ngoài song, nghe tên mình vào quên lãng, Nghe tháng ngày chết trong thu vàng.

2. Nhìn những lần thu đi, tay trơn buồn ôm nuôi tiếc, Nghe gió lạnh về đêm, hai mươi sáu dăng mắt biếc, Thương cho người rồi lạnh lòng riêng.

ĐK: Gió heo mây đã về, chiều tím loang vĩa hè, Và gió hôn tóc thề, rồi mùa thu bay đi.

3. Trong nắng vàng chiều nay, anh nghe buồn mình trên ấy, Chiều cuối trời nhiều mây, đơn côi bàn tay quên lối, Đưa em về nắng vương nhè nhẹ.

4. Đã mấy lần thu sang, công viên chiều qua rất ngắn, Chuyện chúng mình ngày xưa, anh ghi bằng nhiều thu vắng, Đến thu này thì mộng nhạt phai.

Watching the Autumns Pass *1967)

Trịnh Công Sơn

1. Watching the autumns pass, you hear sorrow lingering in the sunlight, And leaves falling beyond the window, hearing your name fade into oblivion, Hearing the days and months die within the golden autumn.

2. Watching each autumn pass, empty hands sadly embrace regret, Hearing the cold wind return at night, the sorrow of twenty years rising in your blue eyes, Grieving for someone, then left alone in cold indifference.

Refrain: The autumn wind has returned, purple twilight spreads across the pavement, And the breeze kisses your flowing hair, then autumn flies away.

3. In this afternoon's golden sunlight, I hear my own sadness somewhere above, At the far edge of evening, beneath a sky filled with clouds, a lonely hand forgets the way, Leading you home as sunlight lingers softly.

4. How many autumns have passed? The afternoon in the park went by too quickly, Our story from long ago, I wrote among so many empty autumns, And by this autumn, the dream has faded.